

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: M. B., bytem B., zastoupené: JUDr. Hana Levová, advokátka, se sídlem Jaltská 906/1, 360 01 Karlovy Vary, proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 3.2.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 2.12.2014 č.j. X o invalidní důchod,*

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 2.12.2014 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 10.10.2014 s e z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobkyni k rukám její zástupkyně JUDr. Hany Levové na nákladech řízení částku 2.600,-Kč na účet č. X, VS 227/2015, nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 2.12.2014 č.j. X*, kterým žalovaná zamítla její námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 10.10.2014*, jímž byla zamítnuta její žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., *o důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**), neboť podle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary ze dne 18.9.2014 není invalidní, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 25%. V odůvodnění

rozhodnutí ze dne 2.12.2014 žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ ze dne 27.11.2014 bylo zjištěno, že *žalobkyně není invalidní*, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, přičemž jeho rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o *posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje procentní míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20%, kdy s ohledem na aktuální klinický nálezn byl zvolena horní hranice, která byla v souladu s § 3 odst. 1 vyhlášky navýšena o 5% s přihlédnutím k dalšímu zdravotnímu postižení, takže celková hodnota činí 25%, proto nebylo námitkám žalobkyně vyhověno.

Žalobkyně v žalobě vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím ze dne 2.12.2014, neboť dle ní pro její zdravotní potíže, které stručně popsala, měl být posouzen zdravotní stav min. dle kapitoly XIII., odd. E, položky 1c), tj. o 30-40%, proto má za to, že napadené rozhodnutí vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu a závěrem požadovala zrušení rozhodnutí ze dne 2.12.2014 a vrácení věci žalované; také požadovala náhradu nákladů řízení bez specifikace. (*Následně byla soudu zaslána i kopie napadeného rozhodnutí.*)

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary* vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 18.9.2014* a *záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného ČSSZ-pracoviště Plzeň v námitkovém řízení dne 27.11.2014* vyplývá, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky byla zvýšena o 5% na celkových 25%.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 1.4.2015 navrhla k důkazu posudek příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. a rozhodnutí ve věci samé ponechala na úvaze soudu dle závěru posudku posudkové komise. Z *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 2.12.2014 bylo dle dodejky žalobkyni doručeno dne 4.12.2014.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 8.6.2015 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, jemuž byla přítomna i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně

dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, ale nešlo o invalidu druhého nebo třetího stupně, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%; *datum vzniku invalidity komise stanovila 5.6.2014 neurologickým nálezem*. Dle komise je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti polyneuropatie dolních končetin středně těžkého stupně se středně těžkým omezením funkce obou dolních končetin s výraznými svalovými atrofiemi dolních končetin, potvrzená EMG, proto komise není v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Karlovy Vary ani s posudkovým hodnocením námitkového řízení a konstatovala, že u žalobkyně se jedná o středně těžkou formu zdravotního postižení uvedené v kapitole VI, položce 9b) přílohy vyhlášky, pro které stanovuje míru poklesu pracovní schopnosti při rozmezí 20- 40% horní hranicí 40%, která byla zvolena s přihlédnutím k dalším steskům žalobkyně, zejména k vertebrogennímu algickému syndromu bederní páteře se středně těžkým omezením funkce i cervikálnímu algickému syndromu se středně těžkým omezením funkce. Dále bylo uvedeno, že z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních uvedených onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odstavce 1 citované vyhlášky, ani není důvod pro použití § 4 odstavce 1 citované vyhlášky. Žalobkyně není schopna práce spojené s větší fyzickou zátěží, s manipulací těžkými břemeny, práce ve strnulých polohách páteře, ve zvýšeném riziku prochlazení, je schopna lehčí práce i zaměstnání s využitím dosažené kvalifikace s dodržením výše uvedených omezení. Závěrem komise uvedla, že s ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení žalobkyně posudkové zhodnocení OSSZ a námitkového řízení nebylo správné při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti 25%, neboť v posudkovém zhodnocení nebyla zohledněna polyneuropatie dolních končetin středně těžkého stupně se středně těžkým omezením funkce obou dolních končetin s výraznými svalovými atrofiemi dolních končetin, potvrzená EMG. (*Stejnopis posudku byl doručen zástupkyni žalobkyně i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku

na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 2.12.2014*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání invalidity z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 8.6.2015 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobkyně jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 5.6.2014*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a *soud* tedy *napadené rozhodnutí žalované ze dne 2.12.2014 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 10.10.2014 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně*, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně od 5.6.2014 a tedy i k 2.12.2014 odpovídá prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu její pracovní schopnosti činí 40%.

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu prvního stupně od 5.6.2014, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity od uvedeného data, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 9/2015-47 ze dne 9.9.2015, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění invalidity

prvního stupně žalobkyně již v řízení o žádosti žalobkyně či v řízení o námitkách proti rozhodnutí ze dne 10.10.2014. (*Nárok na výplatu invalidního důchodu je podmíněn i získáním potřebné doby pojištění.*)

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupkyně žalobkyně požadovala náklady tohoto řízení v žalobě, ale bez specifikace a soud shledal, že její nárok je oprávněný a přiznal jí s ohledem na obsah spisu částku za 2 úkony právní služby (á 1.000,-Kč za *převzetí věci a seps žaloby*), tj. 2.000,-Kč, za 2 režijní paušály (á 300,-Kč), tj. 600,-Kč, což je v zcela v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., *advokátní tarif*; tedy celkem 2.600,-Kč. Uvedenou částku je povinna žalovaná uhradit ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 9. září 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně